

PUHEENJOHTAJALTA

Minä en tiedä

Sopiiko niin sanoa? Sillä kyllähän *minun* pitäisi tietää. Puna nousee poskilleni. Jospa muuttaisin sen muotoon ”me emme tiedä”. Silloin se ei kohdistu suoraan minuun itseeni. Saisimme kärsiä tästä tietämättömyyden häpeästä yhdessä. Ei, parasta on kääntää se täysin passiiviin: ”ei tiedetä”. Nyt ei voi osoittaa ketään.

Vaikka tietämättömyyden myöntäminen itselleen – saatikka muille – on joskus vaikeaa, sen ymmärtäminen osoittaa suurta viisautta.

Sen vuoksi omaa tietämättömyyttään ja tapaa käsitellä sitä on syytä tarkastella: Tiedätkö edes, ettet tiedä? Et tiedä, mutta luulet tietäväsi. Tiedät, ettet tiedä, mutta esität tietäväsi. Ymmärrät, ettet tiedä – vielä.

Erikoisalallamme oman tietämättömyyden ymmärtäminen on keskeinen osa ammattitaitoa. Se auttaa meitä kysymään ja pyytämään apua. Se saa meidät ottamaan asioista selvää, jos tieto on saatavilla. Se herättää käytännönläheisiä tutkimuskysymyksiä, jos tietoa ei ole. Se asettaa toiminnallemme rajoja, joita meidän ei pitäisi ylittää kevyin mielin. Se on tärkein askel kohti tietoa.

Elämme nyt globaalia tietämättömyyden aikaa. Kukaan ei tiedä, miten meneillään oleva pandemia tulee etenemään. Kotimaisissa tiedotustilaisuuksissa ja uutishaastatteluisissa todetaan toistuvasti, kuinka ei tiedetä. Tästä huolimatta on ollut helpottavaa todeta, että tieteeseen ja tutkimukseen perustuvaa tietoa ei ole yrityksistä huolimatta pystytty polkemaan uskomusten ja harhaoppien jalkoihin. Elämme aikaa, jolloin tietämättömyyden aiheuttama epävarmuus on käsin kosketeltavaa. Se on otollista aikaa niil-

le, jotka eivät ymmärrä tietämättömyyttään ja huutavat megafoneihin katastrofeihin johtavia omia totuuksiaan. Ne torvet tulee tukkia tutkimustiedolla. Olemme siinä avainasemassa.

Tämä tietämättömyyden aika ei voi olla vaikuttamatta yhdistyksemme toimintaan. Eturintama-asemamme on toki vienyt meidän yhdistysaktiivienkin ajan ja energian, mutta nyt erikoisalamme on jokaisen huulilla. Te, hyvä jäsenistöni, teette ensiarvoisen tärkeää työtä ja saatte

siitä nyt ansaitsemaanne huomiota. Jos nyt jotain tiedetään, niin ainakin se, kuinka keskeisiä toimijoita me terveydenhuollon kentällä olemmekaan.

Epävarmuus yhdistyksen tulevien tapahtumien osalta on kuitenkin kiistaton. Yksi suurimmista käsitellyn alla olevista kysymyksistä on vuosittaisten Operatiivisten päivien järjestäminen. On täysin mahdollista, ehkä jopa todennäköistä, että Operatiivisia ei tänä

vuonna järjestetä entiseen tapaan. Eläessämme tätä ilmeistä ”uutta normaalia” tämäkin perinne tulee tuulettaa huolella. Joko nyt kertaluonteisesti, tai sitten olemme senkin kanssa aivan uuden edessä. Enpä olisi tätä ennen puheenjohtajakauttani todellakaan osannut kuvitella.

Kaikesta huolimatta, tältäkin osin meidän tulee olla suunnannäyttäjiä. Meidän tulee ymmärtää, että ei tiedetä, millainen epidemiatilanne on loppuvuodesta. Me emme tiedä, onko Operatiivisten päivien järjestäminen tänä vuonna tai ylipäänsä jatkossa mahdollista. Enkä minä tiedä, mikä sille olisi paras vaihtoehto. Siitä huolimatta nyt ei ole aika jähmettyä, vaan perustyömme tapaam viritellä pari varasuunnitelmaa takataskuun. ■

Oman tietämättömyyden ymmärtäminen on tärkein askel kohti tietoa.